

[Jørgen Jørgensen.]

at bygge en Opposition paa. At Venstre selv skulde være i Stand til at stille en Dagsorden, havde sikkert ingen ventet.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek var utilfreds med, at jeg havde taget ham til Indtægt for Regeringens Forslag. Ja, jeg kunde ikke faa andet ud af det ærede Medlems Tale, men jeg maa altsaa forstaa det paa den Maade, at det ærede Medlem ikke mente noget med det, han sagde, og det er formentlig ogsaa det, der bedst svarer til den Stilling, det ærede Medlem har indtaget over for Rentespørgsmaalet, naar det har været til Behandling her i Tinget.

Det ærede Medlem siger dernæst, at jeg ved et Møde i Gørding har sagt, at Konverteringen kunde have været gennemført, hvis ikke andre Ting havde været knyttet til; ja, dermed har jeg sagt det, som jeg ogsaa har sagt her i Tinget, at dengang da Konverteringen kunde gennemføres, var den forringet i den Grad, at intet Bankkonsortium vilde finansiere den. Jeg har sagt, at naar vi gjorde de Indrømmelser, som var nødvendige, saa viste det sig, at Konverteringen fik en Form, som der ingen Finansiering kunde skaffes til. Det, jeg har hævdedet, er, at dengang Forslaget forelaa, dengang der var Mulighed for at føre det ud i det praktiske Liv, da Bankerne havde givet Tilsagn om Finansiering, da var Venstre ikke at faa i Tale, og da vi gjorde de Indrømmelser, som var nødvendige for at blive enige med Venstre, viste det sig, at Forslaget var forringet i den Grad, at ingen Finansiering var til at fremskaffe, og saa havde det jo ikke saa forfærdelig meget Interesse at blive enige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Ogsaa uanset det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Erklæring fastholder jeg naturligvis, at over for det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Krag stillede i Udvalget om, hvorvidt Udvalget ikke skulde have en Forhandling med Pengeinstitutterne, stillede Ministeren sig afvisende, hvorefter man jo maatte gaa ud fra, at Ministeren vilde tage denne Forhandling.

Det var en meget betydningsfuld Erklæring, den højtærede Indenrigsminister afgav for et Øjeblik siden. Erklæringen gik ud paa, at Bankerne ikke har sagt, at de vilde gaa med til nogen Art af Konvertering, hvis Indlaansrenten blev nedsat, Erklærin-

gen gik ud paa, at Bankerne havde faaet forelagt Forslaget fra Udvalget, og de havde sagt nej og saa ikke mere. Men saa er det dokumenteret, at det er positivt forkert, naar Flertallet i Betænkningen angaaende § 12, der bemyndiger Handelsministeren til yderligere at nedsætte Indlaansrenten, siger — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til et Citat — følgende:

„Saavel Handelsministeren som Indenrigsministeren fremhævede Gang paa Gang over for Udvalget, at de under Hensyn til deres Kendskab til Bankernes Stilling fra tidligere Konverteringsforhandlinger tvivlede stærkt om, at det vilde være muligt at faa dannet det nødvendige Konsortium af Pengeinstitutter til Konverteringens Gennemførelse uden denne Bestemmelse“, altsaa uden § 12, Rentenedsættelsesbestemmelsen. Og saa hedder det længere nede i Betænkningen:

„... desværre viste det sig, at Ministerens Formodning var rigtig“, altsaa Formodningen om, at Bankerne ikke gik med, medmindre de fik Rentenedsættelsen, og positivt, at de vilde være gaaet med, hvis de havde faaet Rentenedsættelsen. Nu har vi faaaet Ministerens Erklæring om, at Bankerne overhovedet ikke har udtalt sig om dette Spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg forstaaar slet ikke det ærede Medlems Udtalelse. Det ærede Medlem siger, at Bankerne har sagt nej til Konverteringen. Bankerne har jo ikke sagt nej til Konverteringen. (*Hasle:* Til Forslaget). Bankerne har aldeles ikke sagt nej til Forslaget, aldeles ikke, det ved alle, det kan det ærede Medlem selv læse sig til. Men Bankerne har sagt, at efter den Maade, hvorpaa Forslaget forelaa, paa det Grundlag, det var bygget op paa, maatte man forlange samtlige Sparekassers Deltagelse. Det er det, der foreligger.

Christmas Møller: Baade den højtærede Statsminister og den højtærede Indenrigsminister har givet Udtryk for, at man ikke ved denne Lejlighed kunde faa en almindelig Udtalelse om Regeringens Politik. Det har jeg heller ikke ønsket. Jeg har bedt om en Udtalelse om Regeringens økonomiske Politik. Jeg har sagt, at det var naturligt og rimeligt ved denne Lejlighed fra Ministeriets Side at give klar Besked om en Række Spørgsmaal, først og fremmest om, hvilken økonomisk Politik Regeringen vil føre, nu da Konverteringen er brudt sammen, nu da Ministeriets Rentepolitik er brudt